

EN WEL HIEROM

INGEZONDEN

Vervelend gedrag

Met enige verontwaardiging las ik de reactie van Yoessef Kar-moehi in het artikel over het strafbaarstellen van vervelend gedrag naar vrouwen en homo's (BD 15 februari). Deze onder-wijsassistent vindt het heel normaal om Hollandse meisjes en vrouwen te intimideren maar kom niet aan zijn zusjes, lees eigen volk. Een duidelijk voorbeeld van slechte integratie waarbij waarden en normen ver te zoeken zijn. Dat deze jongen voor groepen kinderen staat, baart mij dan ook grote zorgen en zou niet moeten kunnen. In zijn vak is het belangrijk om kinderen respect bij te brengen. Dat zal niet lukken als je zelf geen respect hebt voor vrouwen en homo's.

R. Onderwater
Erp

Bladella

Ook nu weer worden we door de media op een verkeerd been gezet. Het is maar de helft van het verhaal waar ze ons mee voor de gek houden en de vereniging zwart. Als we het volledige verhaal kennen, zullen we het er mogelijk mee eens zijn dat de contributie moet worden betaald. Als de ouders hun principe hoog houden, zou de vereniging dit ook mogen doen. Een voorstel kan misschien de oplossing bieden. Laten we aan de ouders vragen om eens niet naar de bioscoop te gaan, dan kan hun zoontje bij het voetballen blijven. Als er aanbiedingen zijn van de club om vrijwilligerswerk te doen, laat pappa zich dan inzetten of iemand anders. Als er mensen zijn die bedreigen, dan zijn die verkeerd bezig.

Maak geen groter probleem, maar kijk naar oplossingen. Doe iets en steek je armen uit de mouwen voor de club. Die bestaat niet van lucht alleen.

Ton van Eijndhoven
Esch

Huisarts (1)

Hulde aan dokter Sebrecchts (BD 16 februari) voor de wijze waarop hij aandacht schenkt aan zijn patiënten. En ik weet dat hij meent wat hij zegt. Hij is zeer betrokken en doet wat hij kan. Maar oh wat triest voor een land als Nederland waar de zorg zover is afgegleden dat er een zorgstop is ingevoerd. Het moet echt niet gekker worden. Vrijwilligers, mantelzorgers en familieleden zetten zich in voor de zorg daar waar het kan, maar in een aantal situaties is thuiszorg bittere noodzaak. Vreselijk om te lezen hoe – vooral oudere – mensen daarvan de dupe worden. Bureaucratie en gebrekkige communicatie maken de situatie alleen maar erger. Dit kan en moet anders!

Carla Janssens
Tilburg

▲ FOTO GERLOEFFEN/HOLLANDE HOOGTE

Huisarts (2)

Met verbazing heb ik gelezen over huisarts Jos Sebrecchts. Wat zich in Nederland afspeelt als men een zorgvraag heeft, is verschrikkelijk voor die persoon. Ik ben het helemaal eens dat we leven in een ijskoud Nederland door de regering, wat de zorg betreft. De huisartsen kunnen hun medische functies door allerlei bijkomstige administratieve taken minder uitvoeren. De taken vanuit ziekenhuis, thuiszorg, mantelzorg, patiënt zijn boven de maat hierdoor. Het is echt 5 over 12 in de zorg. En altijd blijft de zorgvrager de dupe!

Ik houd mijn hart vast en hoop nog lang geen beroep te doen op de zorgverlening. Hierbij bedoel ik ook de hardwerkende huisartsen, die deze berg nooit kan wegwerken. Ondanks hun goede inzet.

Dorien Timmers-de Haas
Rosmalen

Huisarts (3)

Na het lezen van het artikel van huisarts Jos over het ijskoude Nederland wil ik een oplossing aanreiken.

De overheid en de verzekeringsmaatschappijen hebben andere mogelijkheden. Het gebrek aan hulp kan ook op een andere manier opgelost worden. Een ervan is: thuiszorg, verpleegkundige hulp en andere begeleiding kan ook verkregen worden bij particulieren en commerciële instanties. Laat de hulpbehoevenden zelf hulp inhuren, die wordt betaald met geld van de overheid en verzekeringsmaatschappijen. Geld dat de overheid en verzekeringsmaatschappijen anders toch kwijt zijn aan het hulpverleners in het huidige systeem. De overheid begint al een beetje deze richting op te denken, door het persoonsgebonden budget en de daaraan gekoppelde eigen inkoop.

Om de nood nu op te lossen: niet wachten op een wetwijziging en allerlei papieren invullen, want de commercie heeft het gat in de markt allang ontdekt. Dit blijkt wel uit de adver-

tenties, waarin hulp wordt aangeboden. Dus daar is wel hulp aanwezig.

Trees de Voigt-Manie
Vught

Auto kopen

In uw artikel van 8 februari waarin u een automakelaar voorstelt voor vrouwen, voelde ik mijn frustratie weer naar boven borrelen. Bij mijn vorige auto die ik wilde kopen, had ik ook de vraag aan de verkoper, wat de waarde was van mijn auto. Ik kreeg als antwoord dat hij alleen hier antwoord op gaf als ik serieus was. Ik zei tegen de verkoper dat ik niet sta te kijken of mijn lippenstift bij de auto kleurt. Ik kwam namelijk voor een auto. Tijdens het gesprek over technische zaken, werd deze meneer weggeroepen om even een autootje te halen voor een klant voor een testritje. Dit is de zoveelste garage waar je als vrouw totaal niet serieus wordt genomen. Ik vind het eigenlijk belachelijk dat je via een makelaar een auto kunt kopen. Garagehouders zouden er rekening mee moeten houden dat ook vrouwen auto's kunnen kopen.

In mijn brief aan de garagehouder waar in ik mijn beklag heb gedaan, kreeg ik het antwoord dat ik persoonlijk door de garagehouder geholpen word, dat ik dan met een kopje koffie opties kan bekijken, terwijl hij met mijn partner een testrit gaat maken. Daar gaan we weer: de essentie totaal niet begrepen. Ik vrees dat dit eeuwig een mannenwereld blijft, met de Pirelli-kalender met vrouwelijke schoonheden, die zwijgend aan de muur hangen.

A. van Dijk
Tilburg

Patricia Paay

Hulde voor Patricia Paay! Zij verdient een standbeeld(je), omdat zij deze onterecht ondergewaardeerde, maar o zo lekkere, subtiele, superintieme vorm van seksualiteit (plasseks) onder de aandacht heeft gebracht.

T. de Jong
Oisterwijk

Bescherm de

De prioriteit van het drugsbeleid richt zich op bestrijden van de middelen. Maar wanneer je cannabis en xtc legaliseert, ben je gezonder bezig.

Kaj Hollemans
GASTOPINIE

Decennialang was het Nederlandse gedoogbeleid rond cannabis succesvol. De zogenaamde 'scheiding der markten' had grote voordelen voor de volksgezondheid en de openbare orde. Nederland stond bekend als gidsland als het ging om verstandig en doelmatig drugsbeleid. Maar uiteindelijk bereikte de 'war on drugs' ook ons land, met alle bijbehorende retoriek en problematiek.

De afgelopen 10 jaar is in Nederland sprake van een intensivering van de aanpak van drugs. Deze intensivering richt zich met name op de cannabisbranche en synthetische drugs. Er zijn verschillende taskforces opgericht. Er is sprake van meer en strengere wetgeving. De prioriteit van het Nederlandse drugsbeleid is verschoven van het beschermen van mensen naar het bestrijden van middelen, met alle (voorspelbare) gevolgen van dien. De betrokkenheid van de criminaliteit bij de productie van drugs neemt toe, want hoe hoger het risico op vervolging, hoe lucratiever de handel. Het gehalte aan werkzame stoffen in drugs wordt steeds hoger, hetgeen een direct gevaar vormt voor de gezondheid. Ook de schade voor de samen-

ving neemt toe, in de vorm van woningbranden door illegale hennepkwekerijen en dumping van chemicaliën in natuurgebieden.

Schadelijker

Het besef dat de 'war on drugs' alleen maar leidt tot meer drugs en tot meer schade voor de gezondheid en de samenleving lijkt maar niet door te dringen.

In 2014 verscheen een wetenschappelijk rapport¹ waarin een vergelijking wordt gemaakt tussen cannabisbeleid en alcohol- en tabaksbeleid. Uit dit rapport blijkt dat zowel een ongereguleerde criminele markt als een ongereguleerde legale markt leidt tot grote maatschappelijke en sociale schade en tot grote risico's voor de volksgezondheid. Strikte regulering van de markt leidt tot de minste maatschappelijke en sociale schade en tot een laag risico voor de volksgezondheid.

In 2009 kwam het RIVM-rapport 'Ranking van drugs: een vergelijking van de schadelijkheid van drugs' uit. Volgens het rapport 'scoren alcohol en tabak hoog op de schaal van schadelijkheid voor de volksgezondheid en zijn daarmee relatief schadelijker dan veel andere soorten drugs'.²

Van de 19 middelen op de lijst van het RIVM zijn alleen alcohol en tabak legaal. Dankzij deze legale status heeft de industrie de

Redding voor EU?

Tom Baars
GASTOPINIE

Nu zelfs in Nederland, het braafste jongetje van de EU-klas, door uitgerokende de Rabobank, berekeningen worden gemaakt over de gevolgen van een Nexit, ontkomt de EU niet langer aan drastische hervormingen. Nu niets veranderen, zal tot het vertrek van nog meer landen leiden en zelfs tot ineenstorting van de hele unie.

De belangrijkste oorzaak van verdere desintegratie zou wel eens kunnen zijn dat de EU er maar niet in slaagt om haar twee grootste problemen, de vluchtelingen crisis en de Griekse schulden crisis, op te lossen. Een langdurig gebrek aan effectiviteit ondermijnt de legitimiteit van de Europese instituties en dit gebrek aan steun ondermijnt hun effectiviteit nog verder, zodat de EU in een spiraal naar beneden terechtkomt.

En zeg nou zelf: het schiet natuurlijk ook niet op als 27 landen het eens moeten zijn, voordat de EU iets kan besluiten. Erger nog: zelfs een half land, zoals Wallonië, krijgt het voor elkaar om de Europese besluitvorming te frustreren over een handelsverdrag met Canada. Ook is het nogal vreemd dat het grootste land Duitsland in principe evenveel te vertellen heeft als het kleine eiland Malta.

Duits voorbeeld

Een voor de hand liggende oplossing is om van Europa een federale staat te maken naar Amerikaans model of wellicht nog beter, een federatie van Bundes Lander naar Duits voorbeeld. Het probleem is alleen dat niemand, behalve misschien Guy Verhofstadt, dat nog wil.

Het andere uiterste is wat de populisten willen: terug naar een vrijhandelszone zonder Euro en het opgeven van de politieke samenwerking. Dit is niet alleen

Stuur uw mening (bij voorkeur maximaal 150 woorden) naar: opinieredactie@bd.nl

Uiteindelijk bereikte 'war on drugs' ook ons land
Kaj Hollemans

volksgezondheid; legaliseer wiet!

mogelijkheid om reclame te maken voor hun producten, is er een legale afzetmarkt beschikbaar en kan er een politieke lobby worden georganiseerd. De alcoholindustrie laat geen gelegenheid onbenut om te wijzen op de voordelen van alcohol en slaagt er al jaren in het verantwoord gebruik van alcohol te promoten, hoewel alcohol een zeer schadelijke stof is.

Alcohol en tabak hebben elk een eigen set van regels, vastgelegd in wet- en regelgeving. De regels hebben betrekking op de productie, de samenstelling, de kwaliteit en de verkoop van alcohol en tabak. Voor illegale drugs is het anders. Alle handelingen met betrekking tot drugs zijn verboden, behalve het gebruik ervan.

Lobby

Het uitgangspunt van het drugsbeleid is om de risico's voor de volksgezondheid zoveel mogelijk te beperken en om maatschappelijke en sociale schade te voorkomen. Op grond daarvan zou het verstandiger zijn om drugs te reguleren en per middel te bepalen wat wel en niet is toegestaan, net als bij alcohol en tabak.

Tegenstanders van regulering van drugs wijzen er vaak op dat dit kan leiden tot normalisering van drugs en daarmee tot een toename van het gebruik. Dat vinden zij onwenselijk, want drugs vormen een groot gevaar voor de volksgezondheid en voor de samenleving. Daarom moeten drugs worden bestreden. Ziehier de kracht van de lobby; alcohol vormt een veel groter gevaar voor de volksgezondheid en voor de samenleving dan de meeste illegale drugs, maar dankzij de lobby is de gebruiker

▲ Een wietplantage in Zaltbommel. FOTO PIROSCHKA VAN DE WOUWANP

van alcohol het probleem en niet de stof. Bij drugs is het middel zelf het probleem.

De prioriteit van het Nederlandse drugsbeleid moet weer komen te liggen bij het beschermen van mensen in plaats van het bestrijden van middelen. Verantwoord gebruik van drugs moet het uitgangspunt zijn, te beginnen bij twee relatief minder schadelijke middelen: cannabis en xtc (MDMA).

Mensen gebruiken cannabis of MDMA om uiteenlopende redenen, maar in verreweg de meeste gevallen gaat het om volwassen,

verantwoordelijke mensen die er bewust voor kiezen deze middelen te gebruiken. Voor de meesten van hen heeft het gebruik van cannabis of MDMA een meerwaarde. Zij ervaren het effect van deze middelen als positief. Sommige mensen komen in de problemen door (overmatig) gebruik van deze middelen. Voor hen is in principe voldoende begeleiding en hulp beschikbaar, net als bij alcohol.

Cannabis en MDMA kunnen beter een legale status krijgen en een eigen set van regels, vastgelegd in wet- en regelgeving. Zodoende kunnen eisen worden gesteld aan

het productieproces, de herkomst, de samenstelling en de kwaliteit van het middel. Dat leidt tot de minste maatschappelijke en sociale schade en tot een laag risico voor de volksgezondheid. Door cannabis en MDMA een legale status te geven, kan de gebruiker beter worden beschermd en hoeven deze middelen niet meer te worden bestreden. Dat is zinvol beleid.

■ **Kaj Hollemans** is oud-ambtenaar van het ministerie van VWS en nu zelfstandig expert op het gebied van alcohol en drugs. Dit verhaal is een ingekorte versie van

Hollemans' bijdrage aan de bundel 'De kwaal is erger dan het middel'. Het boek wordt morgen gepresenteerd in boekhandel Gianotten Mutsaers in Tilburg. De eerste exemplaren worden in ontvangst genomen door oud-premier Dries van Agt en D66-Kamerlid Vera Bergkamp. Het boek verschijnt bij Uitgeefagentschap Gibbon.

Verwijzing naar de 2 rapporten: ¹ alicerap.eu/resources/documents/doc_download/185-policy-paper-5-cannabis-from-prohibition-to-regulation.html ² rivm.nl/bibliotheek/rapporten/340001001.html

Breng de gemeenschap terug tot 12 lidstaten

doodzonde van alles wat de EU in de afgelopen 25 jaar bereikt heeft, maar zal er ook toe leiden dat de Europese landen stuk voor stuk fijngepulverd worden tussen het Amerika van Trump, het Rusland van Poetin en opkomende grootmachten zoals China en India.

Tussenoplossingen, zoals het vormen van een kopgroep van Europese landen en gedeeltelijke muntunies met een *Neuro* of een *Zeuro* zijn gedoemd om te mislukken, omdat het veel te ingewikkeld is en niemand er iets van begrijpt.

Maar wat dan wel? Hoe kunnen we de Europese samenwerking overeind houden en toch recht doen aan de enorme diversiteit binnen Europa? Hoe kunnen we optimaal gebruik maken van alle talen, culturen en kwaliteiten in dit werelddeel zonder dat dit tot een grote chaos leidt?

Als Nederland, België en Luxemburg, als grondleggers van de EU, nu eens met elkaar afspreken dat ze voortaan samen 1 com-

▲ Schotland zou samen met Ierland één lidstaat kunnen vormen in een nieuwe EU. FOTO MARCO OKHUIZEN

missaris leveren, 1 minister afvaardigen naar de raad en vanaf 2019 gezamenlijke verkiezingen houden voor het Europees Parlement, dan gaan andere groepen landen dat voorbeeld misschien volgen.

Te denken valt aan Schotland en Ierland, de Scandinavische lidstaten Denemarken, Zweden en Finland, de landen van het Iberisch schiereiland Spanje en Portugal, de Visegrad-landen Polen, Tsjechië, Slowakije en Hongarije, de Baltische staten Estland, Letland en Litouwen, de landen in Zuidoost-Europa Roemenië en Bulgarije, de Alpen- en Balkanlanden Oostenrijk, Slovenië en Kroatië, het grote Italië en het kleine Malta en tenslotte Griekenland en Cyprus.

Als de twee grootste landen, Duitsland en Frankrijk, hun huidige positie houden, kan het aantal spelers na de Europese verkiezingen van 2019 weer teruggebracht worden naar 12, de situatie van 1992, toen de EU het vrij ge-

makkelijk eens werd over het Verdrag van Maastricht en de invoering van de Euro.

Transpanter

Het zou toch prachtig zijn als we over twee jaar ook een Belg of een Luxemburger kunnen kiezen voor het Europese parlement. De besluitvorming binnen de EU wordt eenvoudiger en transparanter en er wordt recht gedaan aan de diversiteit omdat er veel meer afstemming plaatsvindt binnen de regio's. Het roulend voorzitterschap kan blijven bestaan en de blauwe vlag met de twaalf sterren dekt de Europese lading weer.

Misschien kunnen onze politieke partijen dit plan bediscussieren en verder uitwerken in de aanloop naar de Tweede Kamerverkiezingen van 15 maart.

■ **Tom Baars** uit Tilburg is politoloog, docent maatschappijleer en taaltrainer Nederlands als tweede taal bij Vluchtelingenwerk in Breda.